

Os Bolechos®

PEPE CARREIRO

VAN AO CAAN

MINIGUÍA

para adultos

COIDADOS BÁSICOS PARA O TEU ANIMAL DE COMPAÑÍA

A tenencia dun animal de compañía no noso fogar implica unha serie de responsabilidades relativas ao seu coidado e atención que debemos coñecer. A continuación detállanse unha serie de recomendacións relativas a estes aspectos:

1. ELECCIÓN DA MASCOTA E CHEGADA A CASA

O primeiro que vostede se ten que preguntar é se está disposto a adoptar un animal e asumir as responsabilidades que isto leva. Para iso deberá estar disposto a dedicar parte do seu tempo a educar, atender e coidar da súa nova mascota con paciencia e constancia.

Para lograr que a convivencia co can sexa o mellor posible é fundamental ter en conta as características propias de cada animal e proporcionarlle os coidados adecuados.

Os accesorios indispensables que debe adquirir antes da chegada a casa do novo animal son unha cama ou refuxio, un comedero e un bebedeiro, ademais de complementos como correa e colar no caso dos cans. Para o correcto aseo da súa mascota non poderá faltar un peite ou cepillo e unhas toallíñas húmidas adecuadas para a limpeza de ollos e orellas.

Para lograr que a convivencia co can sexa o mellor posible é fundamental ter en conta as características propias de cada animal e proporcionarlle os coidados adecuados.

Os accesorios indispensables que debe adquirir antes da chegada a casa do novo animal son unha cama ou refuxio, un comedero e un bebedeiro, ademais de complementos como correa e colar no caso dos cans. Para o correcto aseo da súa mascota non poderá faltar un peite ou cepillo e unhas toallíñas húmidas adecuadas para a limpeza de ollos e orellas.

2. ALIMENTACIÓN

É moi importante para manter o noso a animais de compañía que inxira unha dieta equilibrada que satisfaga as súas necesidades enerxéticas e lle proporcione os nutrientes adecuados.

O ideal é que consuma alimento seco, adaptado a cada etapa de crecemento e a cada necesidade. Nunca deben consumir alimentos crus xa que estes poderían ser fonte de enfermidades parasitarias e non aportar os nutrientes necesarios.

É conveniente prever a obesidade. Por regra xeral un animal normal debe ter as costelas palpables e forma de reloxo de area visto desde arriba. Actualmente existen numerosas dietas comerciais no mercado que poden axudarnos a evitar a obesidade.

En períodos de xestación ou lactancia débese proporcionar ás cadelas un alimento comercial de gama alta, sobre todo durante as tres ou catro últimas semanas de xestación e durante toda a lactancia. Débese, igualmente, incrementar a ración, sobre todo durante a lactancia a razón de 1,5 veces a cantidade necesaria para o mantemento normal durante a primeira semana, 2 veces máis na segunda semana e ata 3 veces máis na terceira semana de lactación.

3. HIXIENE

Baño: os expertos non se poñen de acordo no relativo á frecuencia na que se deben realizar os baños. En xeral esta non deberá ser inferior a unha vez ao mes. Algúns autores sinalan que se debe facer cando o necesitan, por exemplo cando o pelo está sucio. En todo caso o baño sempre debe realizarse cun xabón ou xampú específico para a especie de destino e nunca usando produtos para humanos.

Cepillado: o mellor xeito de manter a súa hixiene sen alterar a súa pel é o cepillado diario.

Oídos: débense limpar cunha gasa. Hai produtos específicos que se botan no conduto auditivo e se dá un masaxe na zona antes de proceder ao limpoado cunha gasa.

Uñas: os coidados das uñas son moi importantes e necesarios para o benestar dos cans, especialmente cando os seus hábitos non permitan un adecuado desgaste.

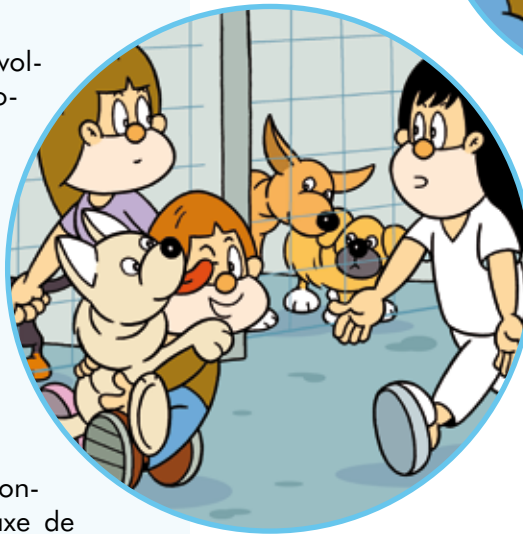
Revisión dental: se oprime suavemente a articulación da boca cos dedos fará que a súa mascota abra a boca e así poderá ver o estado dos seus dentes. Os dentes límpanse só ao mastigar o penso seco ou morder xoguetes especiais. O sarrío e o mal alento deben ser tratados polo veterinario, xa que poden ter consecuencias negativas para o animal.

4. EDUCACIÓN

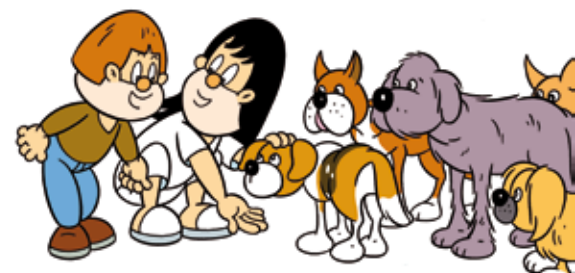
A correcta educación dos cans é habitualmente un dos puntos fundamentais para que este chegue a cubrir as expectativas do seu propietario, o que repercutirá directamente na convivencia entre ambos, cos seus conxéneres, co veterinario e coa súa contorna en xeral.

Existe un período fundamental no desenvolvemento da conduta denominado "período de sensibilización" que abarca desde as 3 ás 10 semanas e durante o cal o cachorro debe asimilar todo o que ocorre na súa contorna. A socialización do animal fai que acepten mellor a outros animais, tanto da súa propia especie como doutras, e a habituación failles capaces de afrontarse aos estímulos ambientais que se van a atopar ao longo da súa vida.

Debémolles ensinar unhas normas de convivencia básicas mediante a aprendizaxe de condutas de obediencia moi sinxelas. Son moitos os textos de divulgación xeral que tratan de forma fácil o adestramento básico en positivo, permitindo ao propietario conseguir grandes resultados simplemente premiando no can aquelas condutas positivas.

Cando se detecte calquera conduta inadecuada de forma repetitiva é necesario consultar cun profesional (veterinario ou adestrador) para que esta se trate de forma adecuada e se establezan pautas para previr problemas futuros, favorecendo así a convivencia co animal.

5. CICLO SEXUAL E ESTERILIZACIÓN

As cadelas poden ter o seu primeiro celo entre os 6 e 10 meses de idade.

O sangrado vaginal é un feito normal nas cadelas e ocorre na primeira fase do ciclo. Esta fase dura 10 días de media pero pode variar entre 3 días e 3 semanas. Nesta fase os machos séntense atraídos, pero as femias xeralmente comezan a ser receptivas ao finalizar esta fase.

A esterilización é o método máis efectivo e recomendado para evitar os partos non desexados. Trátase dun proceso cirúrxico que consiste na retirada total ou parcial dos órganos reprodutores e realízase tanto nos machos como nas femias. Este procedemento incrementa a súa calidade e esperanza de vida xa que non só diminúe a posibilidade de que se desenvolvan infeccións uterinas, tumores e enfermidades dos órganos reprodutores, senón que reduce drasticamente a posibilidade de presentación de tumores mamarios.

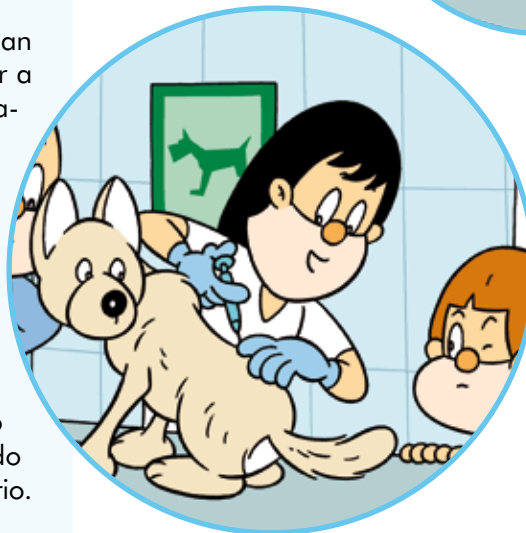
6. VISITAS AO VETERINARIO

En xeral, os nosos animais de compañía precisan ser vacinados e limpados de parasitos para previr a aparición das enfermidades máis frecuentes e graves. O calendario de ambos tratamentos establecerao o veterinario en función dos costumes, a idade do animal e das enfermidades ou parasitos máis frecuentes onde este resida.

Como norma xeral, e en ausencia de síntomas de enfermidade, débese acudir como mínimo unha vez ao ano ao veterinario.

É importante que nesa visita se revise a lectura do microchip e se faga unha exploración completa do animal. Tome nota das recomendacións do veterinario.

Se detecta que a súa mascota non come ou se mostra decaída, acuda ao veterinario. Ao ir ao veterinario anote os síntomas anormais que poida observar no seu can, para comentalo co seu veterinario.

7. EXERCICIO FÍSICO

Para que a mascota creza sa e en forma debe facer exercicio periodicamente. Con todo, hai que evitar as horas do día en que fai máis calor xa que o can tende a pasalas durmindo. Ademais, coma as persoas, os cans sofren lesións, tiróns, escordaduras... polo que haberá que controlar a súa actividade física e procurar que non se exceda no exercicio nin realice actividades perigosas.

O exercicio é necesario para permitir ao can expresar condutas caninas normais, como explorar, seguir rastros olorosos etc. Ademais pódese aproveitar ese tempo para mellorar o adestramento e estreitar as relacións mascota-propietario.

